

การศึกษาสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี
A Study of Core Competency Affecting Performance-based
Working Efficiency of Local Government Officials Working
in Phetchaburi Province

ณัฐวัฒน์ สิริพรวุฒิ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะหลักของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี (2) ศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะหลักกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี และ (3) ศึกษาสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไปในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 350 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับความสำคัญของสมรรถนะหลักของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรีโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (2) สมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และการบริการที่ดีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรีในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 (3) สมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี คือ สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และสมรรถนะด้านการบริการที่ดี

* อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสยาม

Abstract

The purposes of this research were to : 1) determine the importance level of core competency possessed by the local government officials working in Phetchaburi province, 2) examine the relation of core competency with performance-based working efficiency of the local government officials, and 3) determine the core competency affecting performance-based working efficiency performed by the local government officials. The sample used in the research were the local government officials working in Phetchaburi province in the fiscal year 2013 with total of 350 persons drawn with the multiple random sampling. A questionnaire was used for data collection. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. The findings revealed as follows : 1) The importance level of core competency possessed by the local government officials working in Phetchaburi province was at a high level ranging. 2) The core competency in achievement motivation and service mind were corelated relation with the affecting performance-based working efficiency performed by the local

government officials positively at a significant level of 0.01. 3) The core competency affecting performance-based working efficiency of the government officials were the core competency in the achievement motivation and the service mind.

บทนำ

ปัจจุบันโลกเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ และเศรษฐกิจแบบเสรีที่มีการแข่งขัน สังคมกำลังก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ทำให้ประเทศไทยจะต้องเร่งปรับตัวในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะระบบราชการไทย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้งานของภาครัฐมากขึ้นและยากขึ้น ในขณะที่ขนาดของภาครัฐจะต้องเล็กลง และใช้ทรัพยากรบุคลากรให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด รวมทั้งอิทธิพลของกระแสประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแทนภาครัฐมากขึ้น ดังนั้นระบบราชการจำเป็นต้องพัฒนาให้สนองตอบความต้องการของสังคมและประชาชนให้มากที่สุด โดยจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากรของภาครัฐ รวมทั้งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

สำหรับประเทศไทยระบบราชการได้ถูกปฏิรูปและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการปรับโครงสร้างของส่วนราชการ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนการตัดสินใจและงานด้านบริการประชาชน เพื่อให้งานของภาครัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังได้จัด

ตั้งระบบการบริหารงานแบบบูรณาการในระดับจังหวัด โดยกำหนดให้บางจังหวัดมีผู้ว่าแบบบูรณาการ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และยังมีนโยบายเร่งด่วนในการพัฒนาคุณภาพข้าราชการให้มีทัศนคติที่เอื้อต่อการให้บริการประชาชน รวมทั้งการทบทวนกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติงาน อันจะทำให้การบริหารราชการมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบ และประเมิณผลได้อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม ซึ่งในส่วนนี้เองส่งผลให้ระบบราชการต้องปรับกลยุทธ์ในการทำงานเพื่อที่พร้อมจะเผชิญกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทยในภาพรวม สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงให้ความสำคัญในการพัฒนาข้าราชการ โดยการสร้างข้าราชการที่มีคุณภาพ คุณธรรม ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และจัดทำกระบวนการทัศน์ ค่านิยมของระบบข้าราชการใหม่ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อให้ระบบราชการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด ซึ่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญดังกล่าวคือ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมของข้าราชการรองรับระบบราชการยุคใหม่ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การสร้างนักบริหารให้เป็นผู้นำยุคใหม่ในการบริหารราชการ การเสริมสร้างสมรรถนะ และทักษะให้แก่ทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

ซึ่งหลักการพัฒนาสมรรถนะของราชการพลเรือนไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้นำทฤษฎีของเดวิด ซี แม็คเคลแลนด์

(David C. McClelland : 1973) มาใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบราชการ โดยสมรรถนะหลักสำหรับข้าราชการพลเรือนทุกคนคือ คุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนไทยทั้งระบบ เพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะคือ (1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (achievement motivation) (2) การบริการที่ดี (service mind) (3) การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (expertise) (4) จริยธรรม (integrity) (5) ความร่วมแรงร่วมใจ (teamwork) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรในระบบราชการไทยที่จะมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาค้นหาพื้นฐานของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นที่จะต้องมีความสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นมาตรฐานของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างในสภาพปัจจุบัน

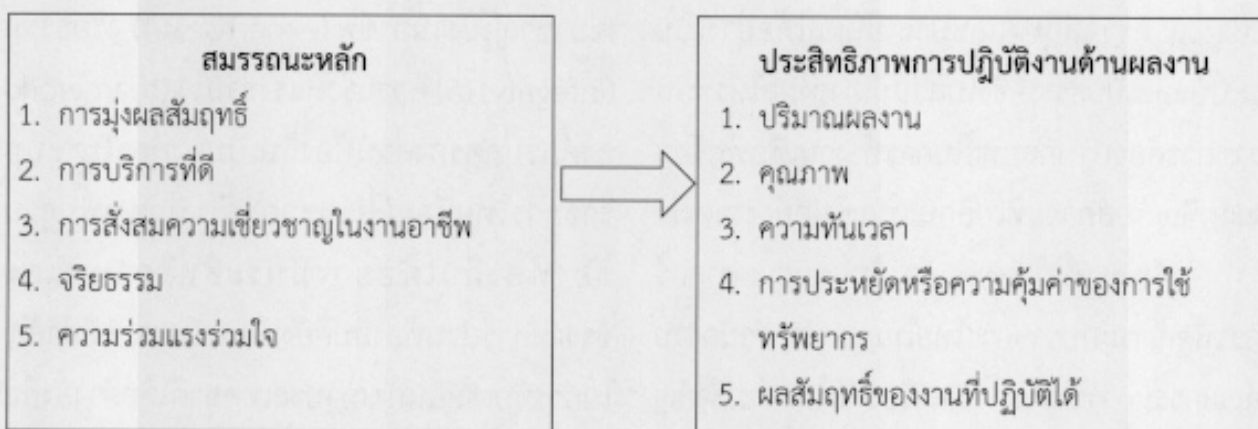
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของสมรรถนะหลักของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสมรรถนะหลักกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของแม็คเคลแลนด์ (McClelland: 1973) และใช้กรอบสมรรถนะสำหรับข้าราชการพลเรือนของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งสามารถแสดงเป็นกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ พนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไปในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี ในปีงบประมาณ พ.ศ.2554 รวมทั้งสิ้น 3,448 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไปในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan D.W.) เลือกโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multiple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 350 คน

ตารางที่ 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภท พนักงาน ส่วนท้องถิ่น	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ข้าราชการ		ลูกจ้างประจำ		พนักงานจ้าง	
			ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
อบจ.	1,285	13	51	5	19	2	58	6
เทศบาล	1,796	182	533	54	153	16	1,110	112
อบต.	1,524	155	751	76	67	7	706	72
รวม	3,448	350	1,335	135	239	25	1,874	190

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน ประเภทบุคลากร และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับสมรรถนะหลักของพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การบริการที่ดี 3) การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ 4) จริยธรรม และ 5) ความร่วมแรงร่วมใจ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert อ้างถึงใน นภารัตน์ ด้านกลาง, 2550 : 45)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงาน ประกอบด้วย ได้แก่ 1) ด้านปริมาณผลงาน 2) คุณภาพ 3) ความทันเวลา 4) การประหยัดหรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร 5) ผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert อ้างถึงใน นภารัตน์ ด้านกลาง, 2550 : 45)

การสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำผลพิจารณาไปแก้ไขให้ถูกต้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ซึ่งเป็นข้าราชการ พนักงาน และพนักงานจ้างที่มีสถานภาพไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เสนอต่หัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความร่วมมือให้บุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ในการตอบแบบสอบถาม และผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในจังหวัดเพชรบุรี และดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2554

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์ค่าการถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาประมวลผลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้ 1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) 2) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่อจัดหมวดหมู่และให้ทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 3) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของสมรรถนะหลักกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาศมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

สมรรถนะหลักของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ตามการให้ความสำคัญของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าสมรรถนะหลักโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่าสมรรถนะด้านการบริการที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะด้านจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และสมรรถนะด้านความร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ตามการให้ความสำคัญของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานด้านความทันเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานด้านผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงาน ด้านการประหยัดหรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านคุณภาพงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มาก และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงาน ด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรสมรรถนะหลักโดยรวมกับตัวแปรประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสมรรถนะหลักด้านความร่วมมือร่วมใจกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุด รองลงมาคือ สมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และสมรรถนะหลักด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และสมรรถนะหลักด้านจริยธรรม ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดี กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี มีความสัมพันธ์ทางบวกน้อยที่สุด

สมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างสมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะ และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีสมรรถนะหลักจำนวน 2 สมรรถนะที่เป็นตัวทำนายหรือพยากรณ์ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี คือ สมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และสมรรถนะ

ด้านการบริการที่ดี ส่วนสมรรถนะหลัก ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ สมรรถนะหลักด้านจริยธรรม และสมรรถนะหลักด้านความร่วมมือร่วมใจ ไม่มีความสำคัญทางสถิติ จึงไม่ใช่ตัวทำนายประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี โดยที่สมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสูงสุด (ค่าอำนาจการพยากรณ์) ร้อยละ 3.40 ($R^2 = 0.034$) เมื่อรวมกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของสมรรถนะการบริการที่ดี ทำให้ค่าอำนาจการพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.30 ($R^2 = 0.053$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาด้านสมรรถนะหลักพบว่า โดยภาพรวมพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี มีสมรรถนะตามการให้ความสำคัญของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.26) ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยา จันทศิริ (2551) ที่ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่าสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.53) โดยเฉพาะสมรรถนะหลักด้านการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิเศษภู แสงสุพิน (2553) ที่ศึกษาสมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่ามีสมรรถนะตาม

ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.58) โดยเฉพาะสมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมนึก ลัมอารีย์ (2552) ศึกษาสมรรถนะหลักของบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 3 พบว่าสมรรถนะหลักของบุคลากรทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกสมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับ ขุนวัง ญวงศ์ศรี (2551) ที่ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 อยู่ในระดับดีมากทุกสมรรถนะ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิสมัย พวงคำ (2551) ที่ศึกษาสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สมรรถนะด้านการทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด

สมรรถนะหลักจำแนกรายสมรรถนะ

จากผลการศึกษาพบว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี มีสมรรถนะตามการให้ความสำคัญรายสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ ได้แก่ สมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สมรรถนะหลักด้านจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และสมรรถนะหลักด้านความร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากตามลำดับ และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะหลักด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ซึ่ง

สอดคล้องกับ จิตรา ปราชญ์นิวัฒน์ (2549) ศึกษาสมรรถนะของสาธารณสุขอำเภอในภาคตะวันออก เชียงเหนือ พบว่าสมรรถนะที่มีความจำเป็นในระดับมากที่สุดคือ ด้านการทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านการทำงานเป็นทีม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ พิสมัย พวงคำ (2551) ศึกษาสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าสมรรถนะหลักของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นสอดคล้องกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ด้านการมุ่งเน้นการให้บริการ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม การทำงานเป็นทีม และทักษะด้านการใช้ความคิด

สมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าสมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการบริการที่ดี มีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 5.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับ พิเศษภู์ แสงสุทิน (2553) ศึกษาสมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า สมรรถนะด้านการบริการที่ดีมีอำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนร้อยละ 16.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทำให้อำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 23.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงาน ของพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวม

จากผลการศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านปริมาณงาน ด้านคุณภาพงาน ด้านความทันเวลา ด้านการประหยัดหรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร และด้านผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้ โดยภาพรวมมีระดับประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุคนธรรัตน์ เถาสวรรณ์ (2550) ที่ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ศุภชัย วิมานไพจิตร (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงาน ของพนักงานส่วนท้องถิ่น จำแนกตามรายด้าน

จากผลการศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปริมาณงาน ด้านคุณภาพงาน ด้านความทันเวลา ด้านการประหยัดหรือความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร และด้านผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติได้ พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สมรรถนะหลักที่เป็นตัวทำนายประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเพชรบุรี

จากผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะหลักที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยหรือค่าอำนาจการพยากรณ์ที่สัมพันธ์กันในลักษณะทางบวก โดยข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะหลักแต่ละด้านล้วนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านผลงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ยกเว้นสมรรถนะหลักด้านความร่วมมือร่วมใจ ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

พนักงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรีควรได้รับการพัฒนาการปฏิบัติงานตามหลักสมรรถนะหรือนำหลักสมรรถนะมาใช้ในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรและอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งในการบริหารค่าตอบแทน และหากได้นำหลักสมรรถนะมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำให้มีผลการปฏิบัติงานเฉพาะบุคคลที่ดีขึ้นและผลสัมฤทธิ์ขององค์กรโดยรวม และส่งผลไปถึงประโยชน์ต่างๆ ที่ประชาชนจะได้รับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. สมรรถนะหลักที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นสมรรถนะหลักที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงควรกำหนดสมรรถนะหลักสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท การบริหารงาน และการปฏิบัติงานหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การวัดระดับสมรรถนะเป็นไปอย่างถูกต้อง และใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการประเมินต่อไป

2. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดสมรรถนะของพนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการประเมินเพื่อวัดระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และใช้เป็นตัวชี้วัดในการกำหนดการเลื่อนขั้น เลื่อนระดับ กับพนักงานส่วนท้องถิ่น เนื่องจากพนักงานส่วนท้องถิ่นควรมีสมรรถนะที่สามารถรองรับและให้บริการกับประชาชนได้ เพราะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จึงจำเป็นต้องมีการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเชิงปฏิบัติการในเชิงลึก (Operation Action Research) ในแต่ละสมรรถนะที่สอดคล้องกับพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อกำหนดเป็นมาตรฐานสำหรับสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น 2) ควรมีการเปรียบเทียบสมรรถนะหลักในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกัน ขนาดเดียวกัน ว่ามีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานต่างกันอย่างไร 3) ควรกำหนดให้มีการประเมินสมรรถนะเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดในการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนระดับ หรือพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนอื่นมากกว่าที่จะให้เป็นดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา หรือหน่วยงานกำกับดูแล

บรรณานุกรม

- กาญจนา เศวตกาญจน์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โกวิท พวงงาม. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เดือนตุลาคม.
- ขุนวัง ณวงศ์ศรี. (2551). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จิตรรา ปราชญ์นิวัฒน์. (2549). สมรรถนะของสาธารณสุขอำเภอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2550). Competency เพื่อการประเมินผลงานประจำปี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- นฤมล สุนสวัสดิ์. (2549). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ : วันทิพย์
- นิสตาร์ เวชยานนท์. (2549). Competency-Based Approach. กรุงเทพฯ : กราฟิโก ซีเอสเอ็มเอส.
- พิศิษฐ์ แสงสุพิน. (2553). สมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พิสมัย พวงคำ. (2551). สมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิทยา จันทรศิริ. (2551). การพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภชัย ยาวะประภา. (2548). การบริหารงานบุคคลภาครัฐ : กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฑทอง.
- สุคนธ์รัตน์ เถาว์วรรณ. (2550). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Alan, W. (2005). "Entry-Level Competencies of New Student Affairs Professionals : A Delphi Study." *The NASPA Journal*. Vol.42 : No.3, Article 2. (2005). ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2556, จาก http://Journals.naspa.org/cgi/subscription_request.egi.
- Hamel, G. and Prahalad, C.K. (1997). *Competing for The Future*. ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2556 จาก <http://www.naspa.org communities/kc/>.
- McClellan, D. C., (1973). Testing for Competence Rather Than for Intelligence. *American Psychologist*. (1-24).